

LA VINYA AL BAIX LLOBREGAT

JOSEP VALLS BOU

Director i enòleg de les caves Roger Goulart

L'article descriu la realitat del conreu de la vinya a la comarca, especialment al nord, i les dificultats i reptes actuals per als seus conreadors.

The article describes the reality of the cultivation of the vineyard in the region, especially in the northern part, and the current difficulties and challenges for its growers.

VINYA · AGRICULTURA · PAISATGE · BAIX LLOBREGAT
VINEYARD · AGRICULTURE · LANDSCAPE · BAIX LLOBREGAT

El territori

No vull ser pessimista ni apocalíptic, però la veritat és que el conreu de la vinya a la comarca és testimonial —almenys en els municipis que tenim al voltant: Esparreguera, Abrera, Sant Esteve Sesrovires, Martorell, etc. I no és que s'hagi abandonat perquè la qualitat dels seus raïms no fos bona, sinó que, atès el tipus de sòl, el rendiment per hectàrea és inferior i el preu a què es paga el raïm malauradament no prima la qualitat.

Per exemple, a la comarca veïna del Penedès s'obtenen rendiments d'11.000/12.000 i més kg per ha, amb vins d'entre 9,5 i 11 graus. I en canvi, és normal que a Sant Esteve els rendiments més freqüents siguin de 8.000/9.000 kg/ha amb graduacions de 12, 13 i més grau, i això és un paràmetre per elaborar vins de qualitat. La mostra és que els viticultors que han decidit elaborar i comercialitzar els seus propis vins estan aconseguint uns nivells de qualitat remarcables.

Raons de la desaparició de la vinya

Hi ha diverses raons de la desaparició de la vinya. A continuació en descriu unes quantes:

- Envel·liment de les persones que es dedicaven a conrear les vinyes.
- Preus baixos a l'hora de vendre el raïm.
- Implantació als anys seixanta i setanta d'urbanitzacions sense control, camp de golf, etc. en sòl agrícola —diguem poc protegits per part dels ajuntaments en els seus plans generals. Pensem que molts d'aquests terrenys acostumaven a ser d'un sol propietari i el pagès ho tenia arrendat en parceria... o sigui que l'amo s'ho venia i el pagès quedava sense vinyes i quasi sense compensació econòmica. Un drama, sort que a la indústria en aquells anys el pagès trobava feina. Recentment han estat els polígons industrials els que han acabat de "destrossar" el bon territori que quedava per a vinya.

També hem d'afegir-hi que el preu que es paga al pagès pel raïm no anima gens a plantar vinya nova. En els terrenys que encara queden, s'hi planten cereals: menys risc i cada any tornem a començar.

Si comparem els preus, veiem que hi ha una gran diferència en d'altres zones amb raïm destinat, per exemple, a l'elaboració de cava, que és on va la majoria del raïm que es conrea aquí. Tenim la Xampanya

francesa, on el preu per quilo pot estar entre 4 i 5 euros i aquí ens movem entre 0,40 i 0,50 amb rendiments per hectàrea semblants.

Si fem un petit càlcul, ens trobem que un pagès a la Xampanya amb 1 hectàrea de terra pot treure un rendiment d'entre 50 mil i 60 mil euros, mentre que al Penedès el rendiment és molt menor, parlem de 4.500/5.000 euros.

I no és que aquí no es treballi bé la vinya, sinó que el preu de l'elaborat final ve marcat per unes marques poc arrelades a la nostra terra i fan que es destrossi la imatge, sobretot a l'exportació que al llarg dels anys i amb molt d'esforç s'ha anat fent.

També tenim uns preus finals de l'ampolla diferents, però entre tots hem d'exigir que aquells que rebenten preus —ja sabeu a qui em refereixo— no ho facin a costa del que més arrisca, que és el pagès.

En aquest apartat, crec que els consells reguladors hi tenen molt a fer. Haurien de ser més curiosos i rigorosos a marcar les pautes de la imatge general del territori.

Tenim pocs pagesos —els podem comptar amb els dits de la mà— que tenen vinyes que han conservat o comprat i que a diferència de fa 30 o 40 anys les

explotacions són pròpies i més grans, són plantacions emparrades que faciliten poder collir el raïm a màquina reduint costos. Si bé, també cal dir-ho, per tenir una alta qualitat del vi final, és recomanable fer la verema durant la nit, si no ens podem trobar amb una pèrdua de qualitat potencial. També s'aprofita millor la maquinària i tot plegat fa que els pagesos puguin anar vivint de la vinya.

També vull remarcar que tenim una generació de joves que s'han preparat en escoles familiars agràries, que són les que estan fent el canvi de com desenvolupar una nova cultura empresarial a la terra i que se n'estan sortint, per tant, cal animar-los i treballar perquè no defalleixin.

És important que se sàpiga que a la nostra comarca hi tenim explotacions importants, no tant pel seu volum però sí per la seva qualitat. Explotacions que han decidit tancar el cercle fent-se ells mateixos el vi, creant marca i comercialitzant-la també ells. Aquí neix una nova cultura ecològica i sembla que van obrint-se camí.

Crec que com a consumidors tenim el deure de saber què es fa a costat de casa, què hem de consumir i així anar fent comarca.

Moltes gràcies.